

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 272/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М. и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених В.М. и Н.П., адвоката М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 1287/12 од 06.06.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4984/2013 од 14.11.2013. године, у седници већа одржаној, 10.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених В.М. и Н.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 1287/12 од 06.06.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4984/2013 од 14.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 1287/12 од 06.06.2013. године, између осталих окривљени В.М. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, док је окривљени Н.П. оглашен кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца.

Истом пресудом окривљени В.М. и Н.П. обавезани су да суду на име трошкова кривичног поступка плате износе од по 5.666,60 динара те на име трошкова паушала износе од по 4.000,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4984/2013 од 14.11.2013. године одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, окривљеног В.М. и браниоца окривљених В.М. и Н.П., и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу К 1287/12 од 06.06.2013. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених В.М. и Н.П., адвокат М.Д., поднео је, без означавања законског разлога за подношење

овог ванредног правног лека, захтев за заштиту законитости због повреде закона предвиђене чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене В.М. и Н.П. ослободити кривичне одговорности за предметна кривична дела за која су побијаним пресудама оглашени кривим, те да измени одлуку о трошковима кривичног поступка тако да исти падају на терет буџетских средстава суда, а такође бранилац предлаже да овај суд, у смислу члана 488. став 3. ЗКП-а одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до одлуке по овом захтеву.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Захтевом за заштиту законитости, браниоца окривљених В.М. и Н.П., као разлог за испитивање наведених правноснажних пресуда је наведена повреда закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а. Међутим, одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, као општа, је даље чланом 485. став 4. ЗКП-а конкретизована тако што је таксативно наведено због којих појединачних повреда закона је могуће поднети захтев за заштиту законитости од стране окривљеног преко изабраног браниоца.

Врховни касациони суд налази, да се наводима захтева браниоца окривљених В.М. и Н.П. да: ни једна чињеница у поступку није утврђена на несумњив начин, већ је свака сумња, противно закону, решена на штету окривљених; да се пресуде заснивају на исказу сведока С.Ж. - против кога се води кривични поступак који је у директној вези са предметним кривичним делима окривљених; да се пресуде заснивају на налазу и мишљењу вештака Р.Т. који је свој налаз засновао на подацима до којих је дошао на интернет страницама ... чиме је повређен закон - члан 16. став 4. и став 5. ЗКП-а на штету окривљених, суштински оспорава чињенично стање као погрешно и непотпуно утврђено, у смислу члана 440. ЗКП-а, што, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није прописано као разлог за подношење овог ванредног правног лека, из ког разлога је овај суд предметни захтев за заштиту законитости оценио недозвољеним.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је, у смислу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**